

दयेत्” । वरमानः शरावः । “मन्त्रेषानेन तु स्त्रा-
याङ्गिभाषमन्वितः । तिस्रो मास्यास्तु पापेभ्यस्तव देव
प्रसादतः । त्वञ्च मां रक्ष देवेश ! बाहुननः कायकलम-
भात् । उद्यापने च देवस्य सोवर्चसावनेषु तु । दि-
भुजा प्रतिमा कायां रजतेनाथ कारयेत्” ।

प्राचीपतर्दशीव्रतं भविष्योत्तरे “मासि भाद्रपदे एते शुक्ले-
भूततिथौ नृप ! । तदा भक्त्या प्रसातव्यं वरुणाग-
र्घ्यं कृत्तव्यम् । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्देवैः शूद्रैस्त्रीभिस्तथैव
च । फलपुष्पैस्तथा वस्त्रैर्दीपान्तर्यचन्दनैः । विस्मृतेः
सप्तधान्यैश्च दधिपिटास्तु चन्दनैः । अन्नग्निकासिकैश्चै-
स्त्रिभुजैश्च लुभिमितैः । खर्जूरैर्नारिकेलैश्च बीजपूजां शृणु-
स्तथा” । आहयं (आता) फलविशेषः “द्राक्षाटाडिमपू-
गैश्च पुष्पैश्चापि प्रपूजयेत् । संकष्टशुद्धसन्निवातिवक्त्रं वि-
द्यायां पात्रीसुपेन्य वस्तुभिस्तनुभिः कृताचीम् । ये पूजयन्ति
वरुणं सहितं ससृष्टे तेषां नृपे भवति भूतिरनघेनाभा” ।
प्राशुपतव्रतं ब्रह्मपुराणं “शिवं ये पूजयिष्यन्ति दानं दास्यन्ति
सुव्रताः । सर्वपापविनिर्मुक्ता दिवसेष्वन्ति ते हिजाः ।
यथा पशुपतिर्नित्यं हत्वा सर्वमिदं जगत् । न वि-
ध्यते पुनः सोऽपि यो नित्यं व्रतमाचरेत् । इह जन्म
कृतं पापं पूर्वजन्म कृतमुद्यत् । व्रतं प्राशुपतं नाम
कृत्वा हन्ति हिजोत्तम ! हादद्यान्नेकभक्त्याशी त्रयोदश्या-
मवाचितम् । अतर्दश्यां तथा नक्तं चयवासं परेऽहनि” ।
काचसंक्षुतिक्रमं “रहस्यं यत् प्रवक्ष्यामि सर्वपापनिह-
न्तम् । व्रतं प्राशुपतं श्रेष्ठं मया च शिरशि (वेदे)
श्रुतम् । काचशैलपौर्णमासी देशः शिवपरिवहः !
क्षेत्रारामादिरन्यो वा प्रशस्तः शुभकल्पः । तत्र पूर्व-
त्रयोदश्यां सुजातस्तु कृताङ्गकः । अतुल्यार्चं समा-
चर्य संपूज्य प्रणिपत्य च । पूजां स्रग्वाचिनीं कृत्वा
शुक्लाम्बरधरः स्रवम् । शुक्लवस्त्रोपवीती च शुक्लमा-
न्यास्तुतेपनम् । दर्भाङ्गे समासीनो दर्भसृष्टिं प्रसृज्य
च । प्राणायाममयं कृत्वा प्राङ्मुखोवाऽप्युदङ्मुखः ।
ध्यात्वा देवस्य देवीस्य भूतविज्ञानवर्त्मना । व्रतमेतत् करो-
मीति भवेत्सङ्कल्पः दीक्षितः । वायत् शरीरवातश्च
हादशाब्दमवापि वा । तदर्हं वा तदर्हं वा मास-
काशकस्तु वा । तदर्हं वा तदर्हं वा मासमेकमवापि
वा । दिनहादमकं वाच व्रतसङ्कल्पं विधिः” । व्रतान्तरं
‘मन्त्रयोपनिषत्’ ब्रह्मपुराणं “कृत्वा कनीयसं विष्णुं स्नाप्य
चन्दनवारिणा । चैत्रमासादि विमोन्दाः शिवविष्णुव्रतं

शुभम् । कृत्वा हेमं शुभं पद्मं कर्षिकाकैरान्वितम् ।
नवरत्नैस्तु अचित्तमदपत्नं यथाविधि । कर्षिकायां न्य-
सेद्धिस्तुं स्फाटिकं पीठसंयुतम् । तत्र भक्त्या यथा-
न्यायसचेदेदुर्विपत्तयेः” ।

पितृव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “अतः परं प्रवक्ष्यामि सप्तमूर्तिव्रतं
तव । चैत्रमासादष्टारभ्य प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् । सुभा-
स्वरा वसिष्ठोऽप्यग्निष्वात्तास्तथैव च । क्रत्यादापहता-
श्चैव व्याज्यथाश्च सुकाशिनः । पूजयेत् प्रत्यहं राजन् !
गन्धमाख्यातुषेपमैः । जैत्र्यां जगत् कुत्रापि तिलान्नमो
च होमयेत् । जगत् भोजयेद्दिवा तिलान् दद्याच्च
दक्षिणाम् । नक्ताशनस्तथा तिष्ठेद्विद्यायी नराधिप !
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ! । व्रतावसाने
दद्यात्तु रजतस्य फलं हिजे । व्रतेनानेन चोर्ध्वेन सप्त-
कोकगतिर्भवेत् । त्रिदशैः पूज्यमानस्तु कामचारी
विहङ्गमः” । [कार्यम् ।

पिपीतकीदादशीव्रतं ति० त० उक्तं वैशाखशुक्लहादश्यां
पुष्करीकप्रतिपत्तये विष्णुधर्मोत्तरे “हादश्यां देवदेवेशं पू-
जयित्वा ललाधिमम् । पुष्करीकमवाप्नोति वरुणं याद-
वाम्यतिम्” ।

पुलकामव्रतं पद्मपुराणं “नमस्कृत्यास्य तु पौर्णमास्याम् ।
भाष्यां द्वितीयः सहसा य एव पुनरेतिमादौ स्रग्भृतेऽपि
कृत्वा । गच्छेत्ततः सर्वसम्पदियुक्तो होमैः सजात्यैर्व-
जिना च बद्धम् । जैत्रेन्द्रकन्यागजवक्रवृत्तम् सङ्गायकप्रा-
च्यश्च वार्जयित्वा । संपूज्य विप्रानश्च देवपूर्वान् कृतोप-
वासो जितरोषदोषः । ततः सहायानपि भोजयित्वा
भाष्यांश्च पश्चात् स्वयम्भुव भुङ्क्ते । तस्माच्च भाष्यामश्च
गोपयित्वा प्रदक्षिणीकृत्य शुद्धां सुपुष्टाम् । स्वर्गांस्तु
गच्छेत्परिपूर्वकामो हृष्टः प्रकृतः कृतभोजतश्च । क-
चाश्च दिव्यास्तश्च नन्दिनीश्च भाष्यां ततः ज्ञानचक्रोः
प्रयुक्तम् । चोरोदनं त्रिदिनं भोजयेच्च वक्ष्याच्च भाष्यां-
मपि पुलकामम् । ततो नृपे सर्वसम्पदिकायः सन्त्य
भाष्यां प्रयत्नो विधाय । उषां शिवं नन्दिनं चार्चयित्वा
ततो भवेत् पुलकतो च वक्ष्या” । व्रतान्तरं इतिवचनं कृत्यां
शान्तिं कपूजाकूपम् ।

पुलकामव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “वैशाखमासादष्टारभ्य पञ्चम्यां
य उषोहितः । भवन्तं पूजयेत् षष्ठ्यां संवत्सरमन्दिनः ।
पुलकीं प्राशुवात् पुलान् धनकानो धनी भवेत् ।
क्षणीं प्राशुवात् क्षणमपि नृपो तमात्मजः । क्षीमे च